

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

---

1. Илиян Василев: Защо се увеличава капацитетът на интерконектора с Гърция?
2. Илиян Василев: История пред очите ни: За първи път от 40 години САЩ изпревариха Саудитска Арабия и Русия в добива на нефт
3. Brookings.edu: Защо ОПЕК не може да спре сектора „шистов нефт“
4. Natural Gas Asia: Южната част на газовото поле Парс ще бъде напълно усвоена до 2018
5. Natural Gas Europe: Азербайджан строи нефтохимически комплекс с капацитет 12 млрд. куб. м годишно
6. Rigzone: Намалява търсенето на газ в света

Newsletter Content

---

1. Ilian Vassilev: Behind the 'sudden' increase in the IGB capacity - rationale and risks
2. Ilian Vassilev: History in the making: for the first time in 40 years the USA moves ahead of Saudi Arabia and Russia in Oil Output
3. Brookings.edu: Why OPEC can't stop the Shale Oil Industry
4. Natural Gas Asia: Iran's South Pars gas field will be fully developed by 2018
5. Natural Gas Europe: Azerbaijan to construct Petrochemical Complex with 12 bcm/a demand
6. Rigzone: IEA sees slower rise in Global Gas Demand as Asian markets weaken

Behind the 'sudden' increase in the IGB capacity - rationale and risks

Ilian Vassilev

The news from Baku that during his meeting with President Aliev, Prime Minister Borisov confirmed the expansion of the capacity of the interconnector between Greece and Bulgaria to and possibly above 30 BCM, came to many as surprise. It seems an ex prompt induced by latest developments, including other meetings Borisov held in Baku.

The Bulgarian leader was one of the very few, if not the sole leader of an EU country, present in Baku.

There are good reasons why EU leaders did not show up in the Azeri capital and even greater ones for the usually conservative and keeping the EU foreign policy mainstream Bulgarian PM to show up.

The important meeting however was the one held between President Putin and President Erdogan, dedicated mostly to the Turkish Stream. Whatever has been discussed between the two leaders - the consequences will be felt shortly or not at all. The only invariable in the equation will remain the reluctance of the EU to

play ball and accept the terms of play offered by Gazprom on the Turkish Stream.

Judged against this background, the seemingly improvised move of the Bulgarian PM to upscale the transit capacity aims at enhancing his bargaining chips in anticipation of diverse and often competing gas flows, potentially reaching the interconnector between Greece and Bulgaria. He could have either responded to concerns shared by the Azeri President (which given the volumes of Azeri gas seems unlikely), or trying to position Bulgaria as a transit route for volumes of Russian gas via Turkish Stream. Meeting Russian gas in Turkey or in Greece has stirred politicians' and businessmen's minds recently with OMV not wasting time to position themselves as the prime partner to Gazprom in a revived Nabucco.

It sounds that the Austrians are playing solo and have not cleared their initiative neither with Brussels, nor with their co-shareholders in the Nabucco pipeline consortium or with Turkey. The pipeline epitomised efforts of the CEE and the EC to diversify away from Russian gas - hence the granted exemption. OMV are now playing the Third party exemption to attract Gazprom and to present the pipeline as the best match to Gazprom's demand for corresponding infrastructure as stated by President Putin and Alexei Miller.

With such dramatic increase in quantities the IGB should pre-qualify into a separate transit cross border pipeline. The same applies to the ITB, should the Nabucco project be revived.

The Kremlin has decided to go all out and push in all directions, in order to make the Turkish stream happen in one form or another - either through offshore segments to Bulgaria and Turkey (this has never ceased to be part of ongoing exchange), or to Turkey with an onshore segment.

President Putin is short on time and can hardly afford the standard time for all necessary permits and procedures in Turkey.

Bulgaria is now simply playing to preempt the option of Russian gas bypassing it.

Such moves come at a price and at a risk. The rationale is clear but the law of unintended consequences might bring unexpected results. Therefore it is still unclear whether the idea that emerged in Baku of a radical interconnector capacity increase should be treated as a second phase of the current project or as a parallel project.

It will be too obvious a move counter to diversification efforts if all the play around the Turkish stream and its follow on routes is allowed to negatively impact the schedule of the IGB and the signing of the final investment decision at the beginning of July.

The fact of the matter is that after six years of professed diversification, not a single project has been implemented. Deeds are what matter at the end.

No doubt - Gazprom has a vested interest in blocking Bulgaria diversification projects and the use of its territory for alternative gas transit. The lobbying power at hand can hardly be underestimated - all the local intermediaries of Russian gas and their political off shoots.

The stakes are getting higher and the Bulgarian side might be risking too much, if it bets too strongly on the alternative routes for Russian gas instead of alternative gas suppliers and seekers of transit services through Bulgaria.

One thing is certain - as Capital Weekly article put it in its latest issue - if Bulgargas is unable or unwilling to buy gas from new suppliers and Bulgartransgaz is unable to transit new quantities from new suppliers, the whole talk of Bulgaria as a transit hub will sound hollow.

Защо се увеличава капацитетът на интерконектора с Гърция?

Илиян Василев

Вероятно за мнозина новината от Баку, че по време на срещата си с президента Алиев премиерът Борисов е потвърдил увеличение на капацитета на интерконектора до 30 и повече милиарди кубически метра, е била изненада. Но за да разберем логиката на тази новина, трябва да съберем всички части от информационния пъзел. В различни столици се активираха по темата, а в Баку се проведеха и други срещи, като закритата за медии среща между президента Ердоган и президента Путин. Нейна основна тема е бил проектът Турски поток, защото договореностите между двата президента от 6 декември 2014 година не се изпълняват. Класическа революционна ситуация - Русия иска, но не може, Турция може, а не е уверена, че иска.

Действително на пръв поглед няма търсене от прогнозни газови потоци, които да оправдаят рязък скок от 5 на 30 милиарда кубически метра. Нито азерски, нито ирански, нито ВПГ газ?

В същност при подобни обеми вече няма да бъде уместно да говорим за интерконектор, а за част от някакъв стратегически газопровод, тъй като очевидно нито потреблението, нито системите на Гърция и България оправдават подобен капацитет.

Има няколко обяснения на случилото се, но основното е свързано със събитията и преговорите около Турски поток и последните преговори между президентите на Русия и Турция. Изглежда България се стреми да се позиционира максимално оптимално и да предложи страната си като транзитна възможност за всеки газ, който се появи на границата и с Турция, и с Гърция. Технически Русия може да реализира морското трасе в различни варианти - за Турция, отклонение и за България, но сухоземното през Турция не изяснено, макар до този момент предпочитанията на Кремъл да са брокерът на руския природен газ да бъде Гърция – това, което оправдава решителното вдигане на капацитета на интерконектора. Количествата, за които се говори, надвишават възможностите на ТАП да задоволи потреблението в Италия и в страните, през които преминава. С думите си премиерът Борисов прави опит България отново да бъде забелязана в Москва и в други столици, които разпределят потоци природен газ, както в случай, че се реализира възкресението на „Набуко“ през Турция, така и ако Гърция остане разпределителен център - имаме участие.

При всички случаи, позиционирането ни за транзитиране изключително или предимно на руски природен газ остава предпочитан

вариант за мнозина активни привърженици на "потоците" на „Газпром“, а тези хора заемат високи позиции в йерархията на енергийните дружества.

Не е изключено някои да съзрат в новината за шесткратното увеличение на капацитета и "двойно дъно" - т.е. това да е идея, чрез която де факто да се блокира работата по текущия интерконектор, особено ако говорим за нов проект, а не за следваща фаза или за паралелен такъв.

Подобен анализ не е лишен от логика, тъй като всякакви усилия за диверсификация на газовите доставки и маршрути до този момент са били успешно блокирани. Вече шест години. Отначало с мълчание, след това с нищо правене, после дойде фазата на техническите бъгове /съзнателно недоглеждане/. Сега сме на фаза свръхентузиазъм - вместо да се противопоставяте - изваждате проектите от равновесие чрез вкарването на свръхамбиции или свръхмасщаб.

Няма съмнение, че във варианта, при който увеличаването на мащаба доведе до поредно отлагане на интерконектора Гърция – България, от това ще печели Газпром. Но още по-вярно е, че основната част от неговата игра се реализира не пряко, а чрез мрежа от посредници у нас, а не от Москва.

Едва ли идеята за ново кардинално увеличение на капацитета на интерконектора ще спре подписването на окончателното инвестиционно решение в началото на месец юли. Защото това би означавало загуба на доверие и на европейски средства. По-скоро става въпрос за следващ етап или отделен паралелен проект.

ОМВ също се опита да преосмисли „Набуко“, като го представи като европейския отговор на газпромовския „Турски поток“. Да не забравяме, че този проект разполага и с дерогация от Третия пакет.

Едно е сигурно - в момента се играят много виртуални партии - много малка част от които имат приложима стойност и бъдеще. Важното е ние да реализираме предначертаното и да си държим отворени възможности. Но има огромна опасност - зад думите ни да не последват дела, както е било досега.

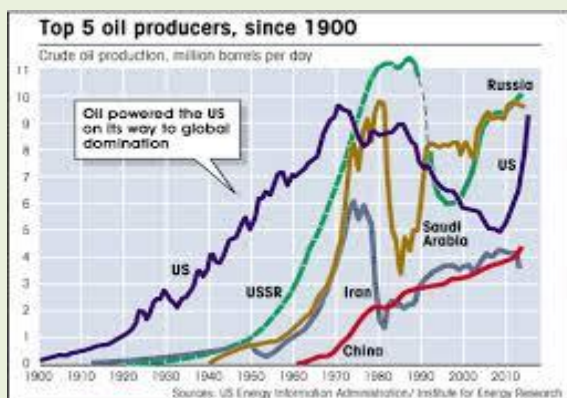
Ако „Булгаргаз“ не може да купи, а „Булгартрансгаз“ не може да транзитира друг, освен руски газ през следващите години, всички приказки за България като газов хъб ще увиснат във въздуха.

А предстои горещо лято, в което ще стане дума и за сигурността на газовите доставки.

История пред очите ни: За първи път от 40 години САЩ изпревариха Саудитска Арабия и Русия в добива на нефт

Илиян Василев, 11.06.2015

Голямата новина от вчера в света на енергетиката е, че за първи път от 40 години САЩ изпревариха Саудитска Арабия и Русия в добива на суров нефт!?!

Благодарение на шистовия нефт и газ и фракинга. Който отрекохме у нас преди дори да имаме обективна информация. Това са ролите в историята - едните, които развиват технологии и иновации и стават все по-развити и все по-богати и други, които се возят на задната скамейка на Историята, маскирайки своята посредственост и

нерешителност в тревога за абстрактни идеали - Чисто Небе, Чиста Земя, Чисти Води. Да сте чули Армагедон да е настъпил в САЩ?

Няма и да чуете.

Както би казал "другаря Живков" : "Да ни е честито, другари и другарки, последното място".

И да не забравяме да благодарим на хората, които развиват новите технологии в сферата на проучването и добива за сполетялото ни и споделено благоденствие:

- а. по-ниските цени на бензина и парното - само с български условия може да се обясни защо вътрешните цени не падат колкото би трябвало;
- б. за това, че Газпром няма монопол и започна да се държи по-пазарно и адекватно, включително и да се бори за пазарните си ниши. Още го прави както може - по традиция силово и често тромаво, но има хоризонт за промяна. Призна спот търговията и започна "доброволно" да намалява цените;
- в. за това, че и България бе включена в картата на перспективните за добив райони - както он шор така и оф шор. Но това е само възможност, никой не ни задължава. Ако искаме. Ако не, никой няма да ни насилва;
- г. затова, че прередиха геополитическите карти и позволиха на държавите-вносители

на енергосуровини да се преборят с едностранните зависимости и диктата на добиващите страни.

Да не си мислите, че Газпром или който и да било друг производител щеше да намали цените на природния газ или нефтените компании - на бензина и дизела, ако не беше пресинга върху цените на природния газ и излишъка от суров нефт в глобален мащаб. Тази тенденция най-осезаемо се усеща в Азия, но и всеки българин може да направи за себе си сравнението, като отиде на бензиноколонката или отиде да си плаща сметката за газ и парно. И ножицата с цените на електрическата енергия ще става все по-голяма в полза на отопляващите се на парно и на газ.

Още две цифри - от намалението на цената на нефтените деривативи със средно 10% /защо не е повече вече казах/ в бюджета на българските домакинства и промишленост са останали най-малкото милиард евро в повече - пари, които можем да спестим или да изразходваме по наше усмотрение. Сумата би била значително по-голяма, ако можехме да изчистим излишните транзакционни разходи, които не ни позволяват да се възползваме в пълен размер от намалението на цените на енергосуровините на международния пазар.

И втората цифра -САЩ станаха първи не днес, а преди две години - днес само отчитаме историята. Те задържат тази позиция и днес в условията на намалена цена на суровия нефт, в допълнение най-масово търгуваният бранд в САЩ WTI е значително под котировките на европейския Brent. Не се сбъднаха прогнозите за срыв на шистовия добив, дори при затваряне на близо половината от сондажните платформи за последната година и половина. Това е вероятно най-яркото доказателство, че в света на нефта и газа тенденциите се определят от технологиите и иновациите.

Очаква се до края на годината или най-късно в началото на следващата година да започне износ на суров нефт и природен газ от САЩ, което ще подобри икономиката на добива на нефта в страната - още една предпоставка за устойчивост на първенството като производител, дори при по-ниски ценови равнища на борсите.

Икономиките, които базират развитието си на технологии и иновации, имат много по-устойчива, адаптивна и в последна сметка конкурентна структура, отколкото екстензивните - базирани на копирането, подражателството и на монополните ренти.

И накрая добрата новина - най-хубавото тепърва предстои. От края на годината на

глобалния пазар започват да навлизат огромни количества ВПГ газ, който ще пренасити пазарите и ще направи продавачите по-благосклонни към потребителите.

Ние ще регистрираме чуждите успехи.

Историята ни дели на две групи хора – тези, които я правят и тези, които я консумират. Последните плащат големите общи сметки, в това число и премиите за първопроходство на първите.

Познайте ние от коя група сме?

Защо ОПЕК не може да спре сектора „шистов нефт“

Brookings.edu

Някои може да твърдят, че сондирането за шистов нефт е процъфтяло само за кратко, в периода на високи цени на петрола, но те забравят, че тогава нямаше достатъчно предлагане на конвенционални източници на енергия.

ОПЕК вече не е това, което беше. Досега картелът от главните страни-износителки на петрол, доминиран от Саудитска Арабия, се споразумяваше тайно за намаляване на добива, за да поддържа цените. Сега той се среща с намерението да накара някой друг

да намали добива, като неговата цел е секторът „шистов нефт“.

През първото десетилетие на 21 век нарастващото търсене на нефт от Китай и други нововъзникващи икономики стимулираше растежа на цените – те се повишиха от 20 долара за барел до над 100 долара за барел, преди да настъпи голямата рецесия от 2008. По-високите цени стимулираха петролните компании да търсят нови конвенционални нефтени полета (с което те не напреднаха особено) и да разработват технологии за усвояване източници на шистов газ - битуминозни пясъци и битуминозни шисти. Добивът на нефт чрез фракнинг от шистови формации беше станал икономически изгоден до момента, в който американската икономика започна да се възстановява. Точно навреме. Оттогава увеличаването на световния добив на нефт с 5 милиона барела на ден е резултат от увеличил се добив на шистов нефт. Без този добив цените на нефта щяха да нараснат много повече, отколкото се увеличиха на практика.

Миналата есен цената на нефта се срива, защото темпът, с който нарастваше търсенето в световен мащаб, не следваше повишеното предлагане на шистов нефт. Шистовите находища пострадаха най-много от по-ниските цени, защото при тях добивът

рязко пада след първата година от усвояване на сондажа. От тази гледна точка разработването на нови сондажи трябва да продължи, за да се запазят текущите обеми на добив.

Сондирането на шистови находища рязко се сви, а изобщо добивът на нефт се очаква да намалява през идните месеци. В момента ОПЕК постига успех с атаката си срещу шистовия нефт и продължава да се държи по-агресивно от всякога. Въпреки че по време на срещата си миналата седмица картелът обяви, че ще продължи да се придържа към добивна квота от 30 милиона барела на ден, той всъщност достигна добив, с 5% надвишаващ тази квота, като целеше да окаже натиск за намаляване на цените.

И така, има ли бъдеще за шистовия нефт?

Някои наблюдатели изразяват мнението, че сондирането на шисти е скъпа, неефективна технология, която е процъфтяла за кратко, поради временно високата цена на петрола. Този аргумент пренебрегва факта, че през последните години на пазара нямаше достатъчно предлагане от конвенционални източници. Въпреки че цените се задържаха малко над 100 долара за барел, в света добивът на петрол от конвенционални източници не се увеличи.

Ако погледнем в бъдещето, апетитът за петрол стабилно ще нараства – главно поради продължаващата индустриализация на Китай и другите нововъзникващи икономики. През последните години стана ясно, че предаването на петрол от конвенционални източници няма да успее да задоволи търсенето, дори и ако цените се върнат до исторически най-високите си нива.

Разбира се, случилото се неотдавна не може да бъде добър показател развитието в дългосрочен план. Продължаващите сътресения в Близкия Изток засегнаха основни петролни компании от региона. От 2010 година насам добивът на нефт в Ирак се увеличаваше с 1 милион барела на ден, докато след налагането на икономически санкции на Иран добивът там падна с 1 милион барела на ден. Ако се отменят икономическите санкции, може да очакваме, че Иран постепенно ще възстанови добива си.

Дали ОПЕК ще вмести това увеличение в рамките на квотата си, или ще вдигне квотата, за да отговори на увеличилите се добив? Ако изключим възможните изненади, изглежда вероятно по-високият добив в Близкия Изток най-малкото да компенсира намалелия добив на конвенционален петрол в други части на света. Както ни напомня последната атака с балистични ракети на

Саудитска Арабия над Йемен, обаче, може да се очакват изненади.

Вероятно ли е саудитите и други страни от Залива, работещи при ниски разходи, рязко да увеличат добива си за продължителен период от време? Някои наблюдатели са скептични за това, колко далече могат да стигнат, дори ако биха искали. Въпросите, свързани със стратегията на ОПЕК, не се отнасят само за това, кое е технически възможно, но по-скоро за това, кое е доходно.

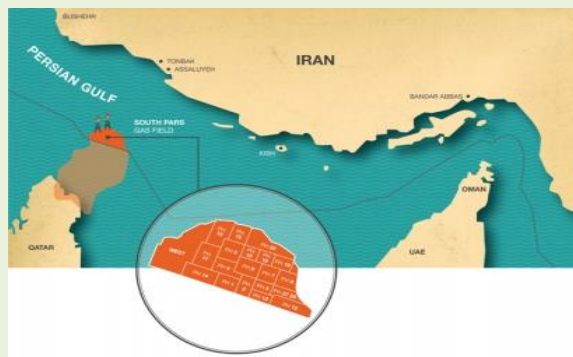
Точно както един картел се възползва от по-ниския добив, за да повиши цените, той страда и от по-високия добив и последващото понижаване на цените. Това не би било вярно, ако можеше завинаги да елиминира конкурентите, като временно снижи цените, но в разглеждания случай не става въпрос за това. Секторът за добив на шистов нефт е устойчив и гъвкав – точно както може да бъде изтикан от пазара заради много ниските цени, точно така той може бързо отново да излезе на пазара, при повешение на цените. Така че продължителните опити на ОПЕК да окаже натиск върху шистовата индустрия е ситуация, в която и двете страни губят и по тази причина е много малко вероятно да се осъществи.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Южната част на газовото поле Парс ще бъде напълно усвоена до 2018

Natural Gas Asia

Южната част на газовото поле Парс в Иран ще бъде напълно усвоена до март 2018 година, според Mehdi Yousefi - генералния директор на Организацията на специалната икономическа енергийна зона Парс.

Mehdi Yousefi каза, че както е планирано от нефтеното министерство, фази 15, 16, 17, 18 и 19 на Южен Парс ще станат оперативни (ще започнат работа) до края на годината и следователно, повече от 100 милиона кубични метра ще бъдат добавени към капацитета за дневен добив на газ на страната, докладва IRNA.

Осем процента от намерените запаси на газ в света се намират в общото газово поле Парс, което съдържа 50% от газовите запаси на Иран, каза Yousefi.

Разработването на огромното газово поле се извършва в 29 фази на усвояване. Капацитетът за добив на газ на всяка фаза е 25 милиона кубични метра/ден, каза Yousefi, който оцени настоящия капацитет на Парс за добив на газ на 450 мил. куб. м/ден.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Азербайджан строи нефтохимически комплекс с капацитет 12 млрд. куб. м годишно

Natural Gas Europe

Азербайджан се подготвя за строителството на гигантски нефтохимически комплекс, способен да обслужва търсене от 12 млрд. куб. м на година. Датата на стартиране на проекта съвпада с износа на 16 млрд. куб. м на година газ за Турция и ЕС - 2021 година.

Вице-президентът, отговорен за стратегическо развитие на азербайджанската

държавна петролна компания SOCAR Тофиг Гахраманов (Tofig Gahramanov) каза по време на 22-рата международна изложба за каспийски петрол, газ и електроенергия 2015, проведена в Баку, че SOCAR продължава да полага усилия, така че да даде навременен старт на Комплекса за преработване на нефт и газ (OGPC). Гахраманов, който също е в ролята на генерален директор на OGPC, добави, че за ускоряването на този проект SOCAR взема предвид всички възможности, включително привличането на чуждестранни инвеститори. Той подчерта, че чуждестранните компании изразяват готовност да вземат участие в този проект.

Източник от SOCAR анонимно информира Natural Gas Europe за това, че чуждестранна компания (или компании) може да основе джойнт венчър със SOCAR за участие в този проект, но според стратегическата важност на OGPC, SOCAR иска да има поне 51% участие в него. Друг анонимен източник също дискутира голямата вероятност да се присъедини Total SA.

Total SA има споразумение със SOCAR да развива азербайджанското газово поле Абшерон. Операторът на този проект е Total. „Тъй като Total няма дял в Южния газов коридор (South Caucasus-Trans Anatolian-Trans Adriatic pipelines) за пренос на газ от Абшерон за Европейските пазари,

следователно добивът от това поле може да бъде предназначен за OGPC“, каза той. Делът на Total в проекта за газовото поле Абшерон е 40%, докато SOCAR и GDF Suez държат съответно 40% и 20%.

Блокът Абшерон е разположен на 500 м под повърхността на Каспийско море, на 100 км от Баку.

На 3 юни в свое изявление пред журналисти Сюлейман Гасимов, вице-президент по икономическите въпроси на SOCAR, каза, че са нужни инвестиции в размер от 7 млн. долара за OGPC, а общите разходи на този проект, включително и лихвите по кредитите, които представляват 70% от нужните инвестиции, ще бъдат около 8.45 млрд. долара. Останалите 30 % от търсени инвестиции трябва да се финансират директно.

До 2021 година се предвижда добив на 860,000 метрични тона нефтохимични продукти от OGPC.

**СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

Намалява търсенето на газ в света

Rigzone

Нарастващото търсене на природен газ ще се забави с около 2 процента на година в световен мащаб през следващите пет години, главно поради по-слабите от очакваното азиатски пазари, съобщи Международната агенция по енергетика.

Нарастването на търсенето на газ ще отбележи спад от средно 2.3 процента през последните 10 години, за да достигне 3,926 млрд. куб. до 2020 година, съобщи Агенцията в годишния средносрочен доклад за перспективите пред газовия пазар.

„Една от ключовите новости през 2014 година беше слабото търсене на азиатския пазар“, каза изпълнителният директор Maria van der Hoeven в свое изявление.

„Опитът от последните две години отвори очите на газовия сектор за жестоката действителност: в един свят, в който въглищата са много евтини, а цените на възобновяемите източници падат, беше трудно газът да остане конкурентен“. – добави тя.

Цените на газа на азиатския пазар се индексират спрямо цените на петрола, които се понижиха значително през последната

година. В краткосрочен план, търсенето на газ ще се определя от падащите цени, а някои азиатски страни решиха да се съсредоточат върху производството на електроенергия чрез изгаряне на въглища, вместо чрез изгаряне на газ.

При предлагането също ще се усети ефектът от по-ниските цени на петрола. Компаниите орязват капиталовите разходи и се фокусират върху основните (производствените) активи с бърза възвръщаемост, които ще доведат до по-бавно нарастване на добива в средносрочен план.

Проектите за ВПГ са лесно постижими цели за съкращаване на инвестициите, се казва в доклада, защото те изискват големи капиталовложения и дълги срокове за реализация, така че няколко от тях най-вероятно ще бъдат забавени или преустановени.

Проектите, които вече са в ход, не са застрашени, но новите проекти ще трябва да се борят, за да стартират, добави Международната агенция по енергетика.

Пазарът на ВПГ ще продължава да е свръхнаситен, вносът на ВПГ, обаче, грубо ще се удвои през следващите пет години.

Въпреки това, поради нарастналото търсене и спада във вътрешния добив, вносът на газ

от Русия в Европа ще остане в границите между 150 и 160 милиарда кубични метра.

Като цяло в периода 2014 – 2020 година вносът на газ в Европа се очаква да нарасне с почти една трета.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ ТУК.

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявилите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимиров

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com